

Kamer der Volksvertegenwoordigers.

VERGADERING VAN 18 JANUARI 1928.

WETSONTWERP TOT OPRICHTING VAN EEN BIJZONDER EN TIJDELIJK FONDS DER GROOTE WERKEN.

MEMORIE VAN TOELICHTING.

MENE HEEREN,

Het bijzonder stelsel, in het wetsontwerp voorzien, is van toepassing op vier groepen van werken : die van het kanaal van Brussel naar Charleroi, die van de Samber, die van de Maas en die van de te verbeteren en aan te leggen kanalen tusschen de Maas en Antwerpen.

De werken aan het kanaal van Brussel naar Charleroi zijn de voltooiing van een werk, dat sedert lang begomen is en dat binnen den kortst mogelijken tijd afgemaakt dient te worden; de werkzaamheden aan Samber en Maas maken deel uit van een programma, waarmee reeds enkele jaren geleden een aanvang werd gemaakt; de verbetering, ten slotte, van de Kempische kanalen en het graven van een rechtstreeksch kanaal tusschen Luik en Antwerpen moeten beschouwd worden als de logische aanvulling van vroegere werken, namelijk van die welke de Maas bevaarbaar gemaakt hebben voor groote schepen.

Die werken vormen in hun geheel een programma, waarvan de verwezenlijking tot een goed einde kan en moet gebracht worden in een twaalfal jaren, volgens de in de wet voorkomende tabel der jaarlijksche uitgaven. Het is van het grootste belang, met die werken bekwamen spoed te maken. Zoolang het kanaal van Brussel naar Charleroi niet in orde is, rendeeren de ontzaglijke kapitalen niet, welke men aan de verbetering van dat kunstwerk besteed heeft en die op dit oogenblik een som beloopt van 66 miljoen goudfrank (hetzij ongeveer 460 miljoen frank aan de tegenwoordige waarde). De verbeteringen en indijkingen der Maas en der Samber zijn niet minder spoedeischend, wil men eindelijk de veiligheid van de talrijke bevolkingen waarborgen en ten spoedigste den terugkeer onmogelijk maken van rampen, zooals die welke den 1 Januari 1926 de Maasvallei geteisterd heeft.

Sommige kunstwerken in het Luiksche moeten voltooid zijn op het oogenblik dat de tentoonstelling van 1930 geopend zal worden. Ten slotte, is het dringend noodzakelijk de scheepvaart naar Antwerpen te verbeteren en aldus de afleiding van het Maasverkeer naar vreemde havens te voorkomen. Moest die afleiding plaats hebben, het ware later zeer moeilijk den goederenstroom terug naar onze nationale haven te leiden.

De werken, aangegeven in het aan de Kamers voorgelegde programma zijn zoo spoedeischend, dat verscheidene leden van de Nationale Commissie der Grootte Werken voorstelden, er de uitvoering van op te dragen aan private lichamen. Het kwam die leden voor, dat een maatschappij, die de noodige fondsen zou voorschieten, een continuïteit en een snelheid in de uitvoering zouden bereiken, welke een Staatsbestuur, dat afhankelijk is van de jaarlijks goedgekeurde kredieten, niet kan waarborgen.

Dat voorstel werd om verschillende redenen verworpen. Een maatschappij zou een leening moeten aangaan, en leening met Staatswaarborg valt duurder uit dan een rechtstreeksche leening door de Openbare Machten. Een private Maatschappij zou de openbare werken onder minder goede technische en financiële voorwaarden uitvoeren dan het Bestuur van Bruggen en Wegen, en met minder waarborgen dan de Staat.

Terwijl de Commissie de tusschenkomst van private maatschappijen voor de uitvoering der openbare werken ter zij schoof, vroeg ze toch aan de Regeering « dat van den beginne af een financieel plan zou aangenomen worden, om de snelle uitvoering en de continuïteit der aanneming te verzekeren en dat, met dat doel, een lichaam zou opgericht worden dat over alle noodige middelen zou beschikken en met den financiëleen dienst zou belast worden ».

Het heeft gebleken dat het door de Nationale Commissie der Grootte Werken gevraagde organisme eenvoudig een instelling zou moeten zijn met rechtspersoonlijkheid, tot opdracht hebbend het uitvoeren der groote werken. Die instelling, welke men het « Bijzonder en tijdelijk Fonds der Grootte Werken » zal noemen, zou in den loop van haar tijdelijk bestaan, de zekerheid moeten hebben, de noodige kredieten te ontvangen.

Het is niet de eerste maal dat een bijzonder fonds opgericht wordt, om de continuïteit te verzekeren van een werk van langen duur, waartoe door de Regeering en de Kamers besloten werd, en om de uitvoering er van te onttrekken aan alle wisselvalligheden inzake de geldmiddelen.

Bij de wet van 28 Juni 1896 werd een Bijzonder en tijdelijk Fonds van 10 miljoen gesticht voor buitengewone wegwerken : er moest namelijk voorzien worden in de uitgaven voor een buitengewone herstelling van de groote Rijkswegen en toelagen moesten verstrekt worden voor buitengewone werken tot verbetering van voor den landbouw belangrijke gemeentewegen. Dat Fonds, samengesteld door middel van met de gewone inkomsten van den Staat te dekken kredieten, werd aangesloten bij de Begrooting voor order, zoodat de aanschrijving der uitgaven buiten den regel der éénjarigheid viel, welke voorgeschreven is voor de op de Gewone Begrooting uitgetrokken kredieten.

Een Bijzonder Fonds van 20 miljoen ingericht naar het model van het vorige, werd geopend bij de wet van 9 Augustus 1897 voor het bouwen, het verbeteren en het meubeleeren van de kazernen, de militaire hospitalen en de Militaire School.

De moeilijkheid, om de uitgave binnen de enge grenzen van een enkel begrotingsjaar te houden, en de wenschelijkheid het beloop der kredieten te kunnen afmeten naar de jaarlijks beschikbare middelen, waren de redenen tot het aannemen van die combinatie. De aanschrijvingen konden geschieden gedurende een termijn van acht jaar voor het eerste van die fondsen; van vijf jaar voor het tweede.

Bij de wet van 26 Augustus 1903 wordt bij de Begrooting voor order een

Bijzonder Fonds aangesloten, bestemd voor het aanschrijven van de voorschotten, die de Schatkist aan de Stad Brussel zou moeten verstrekken, overeenkomstig de conventie van 7 April van datzelfde jaar, betreffende de verbouwing van de Putterijwijk.

Dit Fonds werd gevoed door, op de Buitengewone Begrotingen uit te trekken, kredieten.

Het is inzonderheid belangwekkend, hier te herinneren aan de formule van het Bijzonder Fonds, bestemd om te voorzien in de werken van het verdedigingsstelsel van Antwerpen (wet van 30 Maart 1906). Dit fonds werd gevoed door sommen, genomen op een buitengewoon krediet van 108 miljoen, aangesloten bij de Buitengewone Begrooting van het dienstjaar 1906 en waarover de Regeering bevoegd was te beschikken tot op 31 December 1912.

« Er is twijfel gerezen », zoo schreef de verslaggever van het ontwerp voor de Kamer, de heer A. Delbeke, « nopens de grondwettelijkheid van deze begrotingse combinatie. Maar die twijfel is niet gegrond. Daardoor zouden, trouwens, ook de talrijke bijzondere fondsen getroffen worden, die door verschillende wetten werden ingesteld.

» Hierop zijn van toepassing de artikelen 111 en 115 van de Grondwet. Uit het verband van deze artikelen blijkt dat de belastingswetten slechts voor één jaar geldig zijn. De wet op de Staatsrekenplichtigheid, artikel 1, bij toepassing der grondwettelijke regelen, schrijft de jaarlijksche stemming over de ontvangsten en uitgaven betreffende elk dienstjaar voor. Maar nergens stelt de Grondwet voor de Regeering de verplichting vast, de haar verleende bijzondere en buitengewone kredieten binnen den termijn van een jaar te gebruiken.

» Ook was, vóór 1883, geen termijn gesteld voor het gebruik der buitengewone kredieten. De heer Graux, Minister van Financiën, maakte aan de Kamer bekend dat hij over 137,679,000 frank goedgekeurde en niet gebruikte kredieten beschikte, waarvan het oudste dagteekende van 1858. Dat was een misbruik, doordat het toezicht van het Parlement over het gebruik der kredieten, daardoor feitelijk onmogelijk werd. Dan deed men al de bijzondere kredieten elk jaar in de Begrooting voorkomen.

» Ook onderging het goedkeuren dier kredieten al de vertragingen van de bespreking der Begrotingen, hetgeen tot gevolg had dat de openbare werken niet op den gepasten tijd konden aanbesteed worden.

» De heer Beernaert verhielp dat bezwaar en voerde de thans gevolgde methode der Buitengewone Begrotingen in, waarbij een termijn van drie jaar wordt vastgesteld voor het gebruik der kredieten.

» De termijn, waarover de Regeering beschikt voor het gebruiken van een bijzonder krediet, wordt dus aan het oordeel van de gewone wet overgelaten. Men kan de meening toegedaan zijn dat, in het belang van het toezicht, de bijzondere fondsen, zelfs de tijdelijke, niet te talrijk mogen zijn. Maar, in dit geval, is het Bijzonder Fonds gerechtvaardigd, doordat de Regeering, op gevaar van burgerlijke straffen, zich tegenover de betrokken gemeenten er toe verbindt de huidige omvalling op een bepaalden datum te sloopen, en doordat ze niet het gevaar mag loopen, de noodige geldmiddelen te missen om het voorafgaande werk dier slooping normaal te kunnen voortzetten.

» Uw Middenafdeeling heeft evenwel gemeend, dat het zijn nut had in de wet de verplichting op te nemen van het gebruik van het Bijzonder Fonds elk jaar rekenschap te geven aan de Kamers ».

De wet schreef dat jaarlijksch verslag voor.

In 1909, kwam nog een nieuw Bijzonder Fonds van 9 miljoen bij de vorige, ten einde te voorzien in de bewapening van de versterkte vesting Antwerpen. « Het is noodig, zoo luidde de Memorie van Toelichting, dat de Regeering over een Fonds beschikt om, binnen een vastgestelde grens, in zekeren zin te kunnen vooruitloopen op de toekomstige Begrotingen, en om de geldmiddelen te kunnen groepeeren, terwijl de last verdeeld wordt over het tijdperk waarop die last moet betrekking hebben ».

De verschillende fondsen, waarvan daareven sprake was, maakten deel uit van het algemeen bezit van de Schatkist en werden gedurende een zeker aantal jaren ter beschikking van de Regeering gesteld door inschrijving op de Begrooting voor order. Ze leverden het voordeel op, aan de Regeering de gelegenheid te geven haar wil te betuigen tot het uitvoeren, binnen een bepaalden termijn, van een werk dat over verschillende dienstjaren liep.

Het Fonds tot delging der Openbare Schuld, in 1926 ingesteld, onderscheidt zich, in een punt van fundamenteel belang, van de hierboven besproken fondsen : het is, namelijk, zelfstandig en wordt beheerd door een onafhankelijke openbare instelling. De fondsen, waarover het beschikt, mogen niet met die van de Schatkist vermengd worden.

Het is niet noodig zooverre te gaan bij het instellen van een Fonds voor de Groote Werken. Het is alleen noodzakelijk, maar dit volstaat dan ook, dat de vereischte geldmiddelen verscheid worden voor de uitvoering, binnen een vastgestelden termijn, van een duidelijk omschreven programma van werken.

Om dat doel te bereiken, had men er aan gedacht een fonds te voorzien van een reserve, bestaande uit titels welke de Staat aan dat Fonds zou overgedragen hebben, ten einde ze te gelde te maken, ingeval de op de Begrooting uitgetrokken kredieten ontoereikend zouden blijken.

Doch men heeft gemeend dat het financieel beheer, de gebruikregeling van de geldmiddelen in verband met de uitgaven, de uitgifte der leeningen en het betalen der openbare uitgaven, waarvan de Minister van Financiën normaal de verantwoordelijkheid draagt door zulke schikking aan dezen ontnomen werden.

Overigens is die waarborg niet noodig, want het is zeker dat de door de Regeering voorgestelde groote taak zal volbracht worden zonder het kapitaal der Openbare Schuld te vermeerderen. De herstelinkomsten verkregen uit de toepassing van het Dawesplan, moeten daartoe volstaan. Men kan deze, in 1928 op 865 miljoen ramen, en voor de volgende jaren op 1,100 miljoen, hetgeen rekening houdende met de prioriteitsaanschrijvingen, een meer dan voldoende bedrag over laat. Als men op die sommen neemt hetgeen noodig is tot het voeden van het Fonds der Groote Werken, zal men daaraan in werkelijkheid, op eenvoudiger wijze, hun rationeele bestemming gegeven hebben. Volgens de benaming zelf, zouden ze moeten dienen tot het herstel, d. w. z. voor het heele bedrag der reeds uitgevoerde herstellingen; tot het terugbetalen der leeningen, die men daaraan heeft moeten besteden, in afwachting van de stortingen door Duitschland.

De uitvoering der groote openbare werken anderdeels vergt en wettigt volkomen dat men zijn toevlucht neemt tot leeningen. Daarvoor het overschot van ontvangsten te gebruiken, dat verschafte wordt door de stortingen voor herstel, zal ten slotte hierop neerkomen dat men aan vroegere leeningen, die voor den Staat weinig of niets opbrengen, een bestemming met ruime opbrengst geeft. Het totaal der schuld zal niet veranderen, maar het doode gewicht ervan

zal voortdurend verminderen, terwijl het actief gedeelte van jaar tot jaar zal toenemen, tot verlichting van de begroting.

Het is dus geenszins noodig een uitgifte van Staatstitels te voorzien voor het financieren der groote werken.

De aan het Parlement voorgestelde oplossing bestaat eenerzijds, in het oprichten van een fonds, organisme dat van den Staat opdracht krijgt om zekere openbare werken uit te voeren, en anderzijds, in de toelating voor de Regeering, om met dit nieuw organisme een overeenkomst te sluiten, waarbij de Openbare Schatkist zich verbindt jaarlijks de sommen te storten, die op het, in de wet vastgestelde programma voorzien zijn.

Het voorgeslagen stelsel voorziet in de onafgebroken uitvoering der werken en wijzigt slechts heel weinig de methodes die inzake openbare financiën en toezicht over openbare werken tot hertoe gevolgd werden.

De werken zullen inderdaad door het Bestuur van Bruggen en Wegen ingestudeerd en openbaar aanbesteed worden, en de uitgaven zullen door het Rekenhof nagezien worden zooals inzake Openbare Werken. Geen enkel nieuw Bestuur zal in het leven geroepen worden; de Beheerraad van het Fonds, het Bestendig Comité en zijn Directeur-Generaal zullen den Staat niets kosten.

. . .

Het wetsontwerp, dat aan het Parlement voorgelegd wordt, nadat het programma der uit te voeren werken bepaald is en de grondslagen van het Bijzonder Fonds tot het dekken der uitgaven gelegd zijn, verleent aan de Regeering zekere bevoegdheden om de noodige gronden te onteigenen.

Voor groote openbare werken, moet men een bijzondere procedure inzake onteigening voorzien.

De artikelen van het wetsontwerp zijn die van de wet van 17 Augustus 1897 op de Brusselsche Haveninrichtingen, van de wet van 10 Mei 1900 op de uitbreiding der Antwerpsche haven en van de wet van 30 Maart 1906 op de uitbreiding der haveninrichtingen en het bouwen van versterkingen te Antwerpen.

De Regeering moet kunnen onteigenen, zelfs vóór de voltooiing van de studie der ontwerpen; ze moet bijgevolg op zekere plaatsen meer grond aankopen dan ze noodig zal hebben en moet dien weer kunnen verkoopen. Ze moet ook in zekere gevallen, bij strooken kunnen onteigenen. Nochtans heeft de Regeering niet het inzicht een groote operatie in gronden op touw te zetten, om ruime winsten te halen uit de waardevermeerdering ontstaan ingevolge zekere werken. De fondsen, die het Parlement te harer beschikking zal stellen, zouden overigens onvoldoende zijn voor een operatie op groote schaal.

De Eerste Minister, Minister van Koloniën,

H. JASPAR.

De Minister van Financiën,

Bon M. HOUTART.

*De Minister van Landbouw,
en Minister van Openbare Werken,*

H. BAELS.

(6)

CHAMBRE
des Représentants.

KAMER
der Volksvertegenwoordigers.

**Fonds spécial et temporaire
des grands travaux.**

**Bijzonder en tijdelijk fonds
der groote werken.**

ALBERT,

ROI DES BELGES,

A tous, présents et à venir, Salut.

ALBERT,

KONING DER BELGEN,

Aan allen, tegenwoordigen en toekomstenden, Heil.

Sur la proposition du Premier Ministre, Ministre des Colonies, de Nos Ministres des Finances et des Travaux publics,

Op voorstel van den Eersten Minister, Minister van Koloniën, van Onze Ministers van Financiën en van Openbare Werken,

NOUS AVONS ARRÊTÉ ET ARRÊTONS :

WIJ HEBBEN BESLOTEN EN WIJ BESLUITEN :

Le projet de loi dont la teneur suit sera présenté en Notre Nom aux Chambres Législatives :

Het wetsvoorstel, waarvan de inhoud volgt, zal in Onzen naam aan de Wetgevende Kamers voorgelegd worden :

ARTICLE PREMIER.

EERSTE ARTIKEL.

Il est institué, sous la dénomination de *Fonds des grands travaux*, un établissement public autonome chargé d'exécuter, au nom et pour compte de l'État, les travaux suivants :

Onder de benaming *Fonds der groote werken* wordt een zelfstandige openbare instelling opgericht, er mede gelast, in naam en voor rekening van den Staat, de volgende werken uit te voeren :

1° L'achèvement du canal de Charleroi à Bruxelles;

1° Voltooing van het kanaal van Charleroi naar Brussel;

2° L'aménagement de la Meuse;

2° Inrichten der Maas;

3° L'aménagement de la Basse-Sambre;

3° Inrichten der Beneden-Samber;

4° L'amélioration du canal de Liège à Maestricht, du canal de Maestricht à Bois-le-Duc, du canal de jonction de la Meuse à l'Escaut, des embranchements vers Beverloo, vers Hasselt et vers Turnhout et du canal de Turnhout

4° Verbetering van het kanaal van Luik naar Maestricht, van de Zuid-Willemsvaart, van het verbindingskanaal tusschen Maas en Schelde, van de vertakkingen naar Beverloo, naar Hasselt en naar Turnhout en van het kanaal van

vers Anvers; le creusement d'un canal direct entre Liège et Anvers.

L'établissement de quais, embranchements, ports, routes, voies ferrées, raccordements, gares et autres dépendances qui s'y rapportent.

Cet établissement sera dissous le 31 décembre 1945, à moins qu'un arrêté royal ne prolonge sa durée.

A la dissolution du Fonds, son actif et son passif seront recueillis par l'État.

ART. 2.

Le Fonds est géré par un conseil d'administration, un comité permanent et un directeur général.

Le conseil d'administration est composé de cinq membres nommés par le Roi.

Le conseil d'administration constitue chaque année, dans son sein, un comité permanent composé de trois membres et chargé de la gestion courante.

Les fonctions de directeur général sont remplies par le secrétaire général du Ministère des Travaux publics.

Le directeur général assure l'exécution des décisions du conseil d'administration et du comité permanent.

Il représente le Fonds à l'égard des tiers, et dans l'exercice des actions en justice, soit comme demandeur, soit comme défendeur.

Les fonctions de membre du conseil d'administration, du comité permanent et de directeur général sont gratuites.

ART. 3.

Le gouvernement est autorisé à procéder aux expropriations jugées par lui nécessaires pour l'exécution des travaux indiqués à l'article premier.

Turnhout naar Antwerpen; graven van een rechtstreeksch kanaal tussen Luik en Antwerpen.

Het aanleggen van kaaien, vertakkingen, havens, wegen, spoorwegen, verbindingen, staties en andere aanhoorigheden in verband daarmede.

Deze instelling zal op 31 December 1945 ontbonden worden, behoudens verlenging van duur ingevolge een Koninklijk besluit.

Bij de ontbinding van het Fonds, gaan zijn actief en zijn passief over naar den Staat.

ART. 2.

Het Fonds wordt bestuurd door een Raad van Beheer, een Bestendig Comité en een Directeur-Generaal.

De Raad van Beheer bestaat uit vijf leden, die door den Koning benoemd worden.

De Raad van Beheer benoemt elk jaar, in zijn schoot, een Bestendig Comité van drie leden, belast met het dagelijksch bestuur.

Het ambt van Directeur-Generaal wordt waargenomen door den Secretaris-Generaal van het Ministerie van Openbare Werken.

De Directeur-Generaal verzekert de beslissingen van den Raad van Beheer en van het Bestendig Comité.

Hij vertegenwoordigt het Fonds tegenover derden, en bij de rechtsvorderingen, hetzij als aanlegger, hetzij als verweerder.

Het ambt van lid van den Raad van Beheer, van het Bestendig Comité en van Directeur-Generaal is kosteloos.

ART. 3.

De Regeering is er toe gemachtigd de onteigeningen te doen, die ze noodig acht voor het uitvoeren der in artikel 1 opgesomde werken.

Les immeubles ainsi expropriés seront affectés ultérieurement soit à l'exécution des travaux prévus ci-dessus, soit à l'établissement d'installations ayant pour objet l'exploitation des ouvrages à créer, soit à l'établissement de nouveaux quartiers.

Les immeubles à exproprier seront indiqués dans les plans parcellaires et les tableaux d'emprise, par décisions ministérielles, conformément à l'article 7 de la loi du 27 mai 1870.

L'expropriation de ces immeubles pourra, par dérogation à toute disposition légale contraire, être poursuivie sans dépôt préalable d'un plan ou tracé indiquant les travaux à exécuter.

Le coût de ces expropriations sera imputé sur les provisions à fournir par l'État en vertu de l'article 3 ci-après.

ART. 4.

Les adjudications de travaux ou de prestations, l'acquisition et la vente de biens, matériel ou outillage, nécessitées par l'exécution des travaux prévus à l'article 1er sont effectuées par le Fonds, conformément aux lois et arrêtés auxquels sont assujetties les administrations de l'État.

ART. 5.

Pour l'exécution des travaux prévus à l'article 1er ci-dessus, le Fonds pourra disposer au maximum d'une somme nette de 1,800,000,000 de francs.

Cette somme sera mise à la disposition du Fonds par l'État conformément aux dispositions d'une convention à passer entre eux; toutefois les provisions à verser par l'État au Fonds ne pourront excéder les montants annuels indiqués ci-après, savoir :

De aldus onteigende perceelen zullen naderhand dienen tot de uitvoering der hierboven bepaalde werken, of tot het aanbrengen van inrichtingen met het oog op de exploitatie der aan te leggen kunstwerken, of nog tot het oprichten van nieuwe wijken.

De te onteigenen perceelen zullen op de perceelsgewijze plans en op de tabellen der in te nemen gronden aangeduid worden bij ministerieele beslissing, overeenkomstig artikel 7 der wet van 27 Mei 1870.

Met afwijking van alle strijdige wettelijke bepalingen, zal de onteigening dier perceelen bevorderd kunnen worden zonder voorafgaande neerlegging van een plan of tracé der uit te voeren werken.

De kosten dier onteigeningen zullen aangeschreven worden op de sommen, welke krachtens artikel 5 hierna door den Staat zullen verstrekt worden.

ART. 4.

De aanbestedingen van werken of van leveringen, het aankopen en verkoopen van goederen, materieel of bewerktuiging, voor de uitvoering der groote werken bepaald in artikel 1, geschieden door het Fonds overeenkomstig de wetten en besluiten waaraan de Staatsbesturen onderworpen zijn.

ART. 5.

Voor de uitvoering der in artikel 1 hierboven opgesomde werken, zal het Fonds ten hoogste over een netto-som van 1,800,000,000 frank kunnen beschikken.

Deze som zal door den Staat ter beschikking van het Fonds gesteld worden, overeenkomstig de bepalingen eener tusschen hen te sluiten overeenkomst; evenwel zullen de, door den Staat in het Fonds te storten, sommen jaarlijks niet meer mogen bedragen dan hetgeen volgt :

	Millions de francs.		Millioen frank.
Pendant l'année 1928.	127	Gedurende het jaar 1928.	127
Id. 1929.	250	Id. 1929.	250
Id. 1930.	280	Id. 1930.	280
Id. 1931.	270	Id. 1931.	270
Id. 1932.	250	Id. 1932.	250
Id. 1933.	140	Id. 1933.	140
Id. 1934.	130	Id. 1934.	130
Id. 1935.	90	Id. 1935.	90
Id. 1936.	80	Id. 1936.	80
Id. 1937.	80	Id. 1937.	80
Id. 1938.	70	Id. 1938.	70
Id. 1939.	11	Id. 1939.	11
Id. 1940.	11	Id. 1940.	11
Id. 1941.	11	Id. 1941.	11

ART. 6.

Les sommes dont le Fonds dispose sont versées à un article spécial inscrit au titre II, chapitre IV du budget pour ordre.

Les paiements à effectuer par le Fonds sont ordonnancés sur sa réquisition, par le Ministère des Travaux publics; ils sont imputés sur l'article prévu ci-dessus.

ART. 7.

Les lois et arrêtés relatifs à la Cour des Comptes, à la Comptabilité de l'Etat et à l'engagement des dépenses sont applicables aux opérations du Fonds et à celles effectuées pour son compte.

ART. 8.

Chaque année, le Gouvernement rendra compte aux Chambres de l'emploi du Fonds spécial institué par la présente loi.

Donné à Bruxelles, le 16 janvier 1928.

ART. 6.

De sommen, waarover het Fonds beschikt, worden gestort op een bijzonder artikel, ingeschreven onder titel II, hoofdstuk IV, van de Begrooting voor Order.

De door het Fonds te betalen sommen worden, op dezès vordering, door het Ministerie van Openbare Werken betaalbaar gesteld; ze worden aangeschreven op het hierboven voorziene artikel.

ART. 7.

De wetten en besluiten betreffende het Rekenhof, de Staatsrekenplichtigheid en de betaalbaar te stellen uitgaven, zijn van toepassing op de verrichtingen van het Fonds en op die welke voor zijn rekening geschieden.

ART. 8.

Elk jaar zal de Regeering aan de Kamers rekenschap geven van het gebruik van het bij deze wet ingestelde Bijzonder Fonds.

Gegeven te Brussel, den 16^e Januari 1928.

ALBERT.

PAR LE ROI :

*Le Premier Ministre,
Ministre des Colonies,*

VAN 'S KONINGS WEGE :

*De Eerste Minister,
Minister van Koloniën,*

HENRI JASPAR.

*Le Ministre des Finances,**De Minister van Financiën,*R^{on} M. HOUTART.

*Le Ministre de l'Agriculture
et Ministre des Travaux publics,*

*De Minister van Landbouw
en Minister van Openbare Werken,*

H. BAELS.